

Sygn. akt II K 762/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Chełmie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Oziemczuk

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Daszuk

przy udziale Prokuratora: -

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2015 roku

sprawy R. B., syna A. i J. z domu G., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 sierpnia 2015r. w miejscowości W. pow. (...) kierował samochodem osobowym m-ki S. nr rej. (...) na drodze publicznej powiatowej nr (...), będąc w stanie nietrzeźwości (1,65 mg/l, 1,41 mg/l, 1,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. Oskarżonego R. B. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

III. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5 000,- (pięciu tysięcy) złotych;

IV. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 18 sierpnia 2015 roku przyjmując, iż dzień jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego – zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 sierpnia 2015 roku do dnia 30 grudnia 2015 roku;

VI. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,- (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 451,40 zł (czterystu pięćdziesięciu jeden złotych 40/100) złotych tytułem opłaty oraz złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków.

II K 762/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Chełmie ustalił następujący stan faktyczny:

R. B. zamieszkiwał w miejscowości S..

W dniu 18 sierpnia 2015 roku R. B. przebywając poza miejscem zamieszkania spożywał alkohol w nieustalonej postaci i ilości.

Pomimo spożycia alkoholu, odczuwając jego wpływ mężczyzna zajął miejsce kierowcy w samochodzie S. (...) oznaczonym numerem rejestracyjnym (...), po czym uruchomił pojazd. R. B. liczył, iż w drodze do miejsca zamieszkania uniknie kontroli policji i ujawnienia stanu jego nietrzeźwości.

Samochód kierowany przez R. B. poruszał się w kierunku miejscowości S..

O godzinie 15.00, w czasie gdy samochód przejeżdżał przez miejscowość W. poruszając się drogą publiczną – powiatową nr (...) pojazd został zatrzymany przez patrol policji - sierż. sztab. M. S. i st. sierż. M. M..

W wyniku badania stanu trzeźwości kierującego R. B. przeprowadzonego o godzinie 15.24, 16.04 i 16.14 ustalono zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie odpowiednio 1,65, 1,41 i 1,47 mg/l.

R. B. nie był karany sędownie.

Mężczyzna w chwili czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia jak i pokierowania swoim postępowaniem.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy w Chełmie ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego: R. B. (k. 13), dowody o charakterze nieosobowym: protokół użycia alkosensora (k. 2-2v), świadectwa wzorcowania (k. 3-3v, 5-5v), protokół użycia alkomertu (k. 4-4v), protokół zatrzymania osoby (k. 6-6v), mapa z oznaczeniem dróg (k. 8), dokumentacja medyczna (k. 18, 23), dane osobopoznawcze (k. 19), dane o karalności (k. 20), opinia sądowo – psychiatryczna (k. 30), informacja o dochodach (k. 35).

R. B. (k. 13) przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, zawniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy.

Wyjaśnił, iż po spożyciu alkoholu zamierzał powrócić do miejsca zamieszkania, licząc na to, iż stan jego nietrzeźwości nie zostanie ujawniony.

Oskarżony wyraził żal, prezentował krytyczny stosunek do czynu, jakiego się dopuścił, deklarował, iż podobna sytuacja nie powtórzy się w przyszłości.

Sąd wyjaśnienia tej treści obdarzył wiarą w całości.

W niniejszej sprawie, w świetle zgromadzonych dowodów, w szczególności: protokołu użycia alkosensora (k. 2-2v), świadectwa wzorcowania (k. 3-3v, 5-5v), protokołu użycia alkomertu (k. 4-4v), protokołu zatrzymania osoby (k. 6-6v) oczywistym było, iż oskarżony w okolicznościach opisanych w zarzucie kierował pojazdem mechanicznym poruszając się po drodze publicznej.

Spożywanie przez oskarżonego alkoholu zostało potwierdzone przez samego R. B., który przyznał też, iż był świadomy tego, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. Wynik badania, ustalony stan nietrzeźwości nie był kwestionowany przez oskarżonego.

Sąd nie dał wiary oświadczeniom oskarżonego składanym w trakcie badań jego trzeźwości a dotyczącym czasu i ilości spożytego alkoholu. Oczywistym było, iż ustalony w wyniku badań stan nietrzeźwości pozostawał w całkowitej sprzeczności z powołanymi deklaracjami oskarżonego.

Zdaniem Sądu rozbieżność powyższa wynikała nie tylko ze stanu, w jakim znajdował się oskarżony składając powołane oświadczenia, ale też z charakteru badań. Ich głównym celem było ustalenie faktu i stopnia nietrzeźwości badanego. W opisanej sytuacji przeprowadzając badanie nie dążył do sprecyzowania informacji dotyczących czasu

i ilości spożytego alkoholu, ograniczając się do zaprotokołowania treści oświadczenia badanego, ten zaś nie był zainteresowany ujawnianiem takich okoliczności.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w powołanej na wstępie części.

Sąd obdarzył wiarą dowody o charakterze nieosobowym zgromadzone w niniejszej sprawie.

Zostały one sporządzone przez osoby uprawnione, dysponujące wymaganą wiedzą i umiejętnościami, w granicach ich kompetencji, zgodnie z wymaganiami kodeksu postępowania karnego.

Ich wiarygodności nie tylko nie była kwestionowana w toku postępowania, ale też w całości znalazła potwierdzenie w wyjaśnieniach R. B..

Sąd Rejonowy w Chełmie zważył co następuje:

W świetle powyższych rozważań wina oskarżonego nie budziła, zdaniem Sądu wątpliwości i została całkowicie udowodniona zaś zachowanie R. B. wyczerpało dyspozycję zarzucanego mu występkę.

Czyn opisany w art. 178a stanowi nowy typ przestępstwa wprowadzony do kodeksu karnego przez art. 1 pkt 7 ustawy z 14 kwietnia 2000 r. (Dz. U. Nr 48, poz. 548) zmieniającej kodeks karny z dnia 15 grudnia 2000 r. Do jego znamion należy bezwypadkowe prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

Przedmiotem tego przestępstwa jest bezpieczeństwo w komunikacji.

Przestępstwo to może zostać popełnione wyłącznie przez działanie.

Czyn polega na prowadzeniu (czyli kierowaniu) pojazdu mechanicznego na drodze każdego rodzaju (§ 1) lub innego pojazdu na drodze publicznej lub w strefie zamieszkania (§ 2) w stanie zagrażającym bezpieczeństwu w komunikacji. Przestępstwo to ma charakter formalny. Do jego znamion nie należy skutek w postaci na przykład spowodowania katastrofy. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy.

W niniejszej sprawie nie był kwestionowany zarówno fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu w chwili poprzedzającej kontrolę przeprowadzoną przez funkcjonariuszy policji.

Drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie ustawy o drogach publicznych z 21 marca 1985 r. (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 roku Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych (art. 1 ustawy). (...) zamieszkania to obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi (art. 2 pkt 16 ustawy z 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym, tekst jedn.: Dz. U. z 2005 roku Nr 108, poz. 908 z późn. zm.). Artykuł 6 ustawy z 22 lipca 2010 roku o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw zmienił przepis art. 178a poprzez dodanie znamienia „w strefie ruchu”. Zostało ono zdefiniowane w art. 1 pkt 2 lit. c ustawy z 22 lipca 2010 roku jako obszar obejmujący co najmniej jedną drogę wewnętrzną, na który wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi.

Czego nie negowano w toku postępowania pojazd kierowany przez oskarżonego przemieszczając się przez miejscowość W. poruszał się po drodze publicznej powiatowej oznaczonej numerem (...).

Odpowiedzialności karnej zgodnie z treścią powołanego przepisu podlega ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy:

1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub

2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Jak wynikało z przeprowadzonych o godzinie 15.24, 16.04 i 16.14 badań stanu trzeźwości R. B. w powietrzu wydychanym przez badanego stwierdzono zawartość alkoholu na poziomie odpowiednio 1,65, 1,41 i 1,47 mg/l.

Reasumując - R. B. w dniu 18 sierpnia 2015 roku w miejscowości W., pow. (...), kierował samochodem osobowym marki S. nr rej. (...) po drodze publicznej powiatowej nr (...), będąc w stanie nietrzeźwości (1,65 mg/l, 1,41 mg/l, 1,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), czyn zrealizował dyspozycję występku spenalizowanego w art. 178a § 1 k.k..

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę dyrektywy z art. 53 k.k., a także poglądy wyrażone w wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej – uchwale pełnego składu Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 1975 roku, w sprawie V KZP 2/74, opubl. OSNKW 1975, z 3-4, poz. 33.

Sąd uwzględnił to, iż porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależne są od stosowania właściwej represji, która – uwzględniając rodzaj i wagę naruszonych zasad bezpieczeństwa ruchu, postać i stopień winy, rozmiar i charakter szkody powstałej dla życia, zdrowia lub mienia, nasilenie tej kategorii przestępstw – powinna stanowić jeden z istotnych elementów zwalczania oraz zapobiegania tej kategorii przestępstw.

Sąd zwrócił uwagę na znaczny stopień zawinienia oskarżonego wyrażający się w naruszeniu zasady bezpieczeństwa w ruchu o istotnym znaczeniu, działaniu z zamiarem bezpośrednim przemyślanym, sposobie działania – kierowaniu pojazdem bezpośrednio po spożyciu dużej ilości alkoholu - o czym świadczył ustalony znaczny stan nietrzeźwości, poruszanie się drogą powiatową, a więc w czasie popełnienia czynu (godzina 15.00, miesiące letnie – 18 sierpnia 2015 roku) - o potencjalnie dużym nasileniu ruchu.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił stosunkowo młody wiek oskarżonego, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, przyznanie się do dokonania zarzuconego czynu, wyrażenie żali, skruchy, złożenie wniosku o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy, uprzednią niekaralność.

Pomimo stosunkowo pozytywnej oceny dotychczasowego (...) Sąd nie stracił z pola widzenia faktu, iż oskarżony pomimo ukończenia 27 lat, posiadania wyuczonego zawodu technika – mechanika rolnictwa nie pracował, pozostawał na utrzymaniu rodziców. Jak wynikało z treści dokumentacji medycznej (k. 18, 23), opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 30) u R. B. zdiagnozowano skłonności do nadużywania alkoholu.

Mając na uwadze powyższe, a w szczególności łatwość z jaką oskarżony po spożyciu alkoholu, samodzielnie, licząc na łut szczęścia podjął decyzję o naruszeniu przepisów prawa, brak refleksji co do możliwych skutków jego zachowania Sąd wymierzył zawnioskowaną karę pozbawienia wolności, orzekł – zgodnie z wnioskiem środki karny i świadczenie pieniężne.

Zdaniem Sadu mając na uwadze skłonność oskarżonego do nadużywania alkoholu, łatwość z jaką po spożyciu alkoholu podjął on decyzję o popełnieniu przestępstwa, a także brak starań co do ustabilizowania swojej sytuacji życiowej, podjęcia pracy, uzyskania własnych źródeł dochodów nie sposób było sformułować wobec R. B. pozytywnej prognozy kryminalistycznej pozwalającej na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Powyższe rozstrzygnięcia wpłyną, w ocenie Sądu na osobę oskarżonego uświadamiając R. B. nieopłacalność postępowania sprzecznego z prawem, spełnią wychowawcze jak i ogólnoprewencyjne cele będąc adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

W ocenie Sądu rozstrzygnięcie odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Zdaniem organu orzekającego możliwości zarobkowe, jakimi dysponuje oskarżony, nawet pomimo orzeczenia świadczenia pieniężnego w pełni uzasadniają obciążenie go całością kosztów sądowych.

Przypomnieć, w tym miejscu należy, iż R. B. ma 27 lat, wyuczony zawód technika – mechanika rolnictwa, jest kawalerem, nie utrzymuje innych osób, zaś jego stan zdrowia nie stanowi przeszkody do podjęcia pracy zarobkowej.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.